

Ascuns într-o petală

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mi-ai îmbrăcat destinul în petale,
Cu roua buzelor mi-ai scris poemul,
Le simt aroma dulce, ale tale
Sunt nopțile când fredonezi refrenul

Nocturnei tatuate pe o gleznă,
Atunci când apăsam cu disperare
Pe clapele pianului și-n beznă
Mă scufundam la orice apăsare.

Și câtă primăvară din zăpadă
Ai reușit să țeși fără sfială,
Acum magnolii înfloresc pe stradă
Cu chipul tău ascuns într-o petală.

- S-a așezat pe flori atâta rouă
În anii scurși sub semnul așteptării,
E noaptea când planetele în două
Se-mpart și-n zodiatele visării

Destinul scrie paginile fine.
Ne-am întâlnit accidental se pare,
Nici nu știam ce dor mi-era de tine,
Ar îndrăzni ceva să ne separe

Când suntem siamezi și e vitală
Nevoia de-a împărți o rădăcină?
Ieri te-ascundeam timid între petale,
Azi ne trăim povestea în lumină.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif